

اثربخشی آموزش خودگردانی یادگیری بر کارکردهای اجرایی دانشآموزان نارساخوان

زهرا نظری^۱، تقی جباری فر^۲، کاظم برزگر بفروئی^۳

تاریخ دریافت: ۹۵/۰۳/۲۱

تاریخ پذیرش: ۹۵/۱۰/۱۵

چکیده

هدف پژوهش حاضر تعیین اثربخشی آموزش خودگردانی یادگیری بر کارکردهای اجرایی دانشآموزان نارساخوان بود. جامعه آماری پژوهش شامل دانشآموزان نارساخوان پسر پایه پنجم مقطع ابتدایی ناحیه ۱ آموزش و پرورش شهر یزد بودند که در سال تحصیلی ۱۴۰۴-۹۵ در مدارس دولتی به تحصیل اشتغال داشتند. روش پژوهش نیمهآزمایشی و طرح پیش آزمون-پس آزمون با گروه گواه بود. تعداد ۳۰ دانشآموز نارساخوان با تائید متخصصان مرکز اختلال یادگیری و روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند و در دو گروه ۱۵ نفره آزمایش و گواه قرار گرفتند. ابزار گردآوری داده‌ها شامل چک‌لیست تشخیص نارساخوانی و پرسشنامه عصب‌شناختی کولیج بود. آموزش خودگردانی یادگیری طی ۱۴ جلسه ۴۵ دقیقه‌ای به صورت هفت‌های دو بار برای شرکت‌کنندگان گروه آزمایش اجرا شد. نتایج تحلیل کوواریانس نشان داد که آموزش خودگردانی یادگیری بر کارکردهای اجرایی (برنامه‌ریزی، سازماندهی و بازداری) دانشآموزان نارساخوان مؤثر است. درنتیجه می‌توان از آموزش خودگردانی یادگیری برای بهبود کارکردهای اجرایی دانشآموزان نارساخوان استفاده کرد.

واژگان کلیدی: آموزش خودگردانی یادگیری، کارکردهای اجرایی، دانشآموزان پسر نارساخوان

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه یزد (نویسنده مسئول)

zahra.nazari.fe@gmail.com

۲. استادیار گروه روانشناسی تربیتی، پردیس علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه یزد

۳. استادیار گروه روانشناسی تربیتی، پردیس علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه یزد

مقدمه

خواندن یکی از فعالیت‌های بسیار هوشمندانه‌ای است که انسان در طول زندگی یاد می‌گیرد. برخی از کودکان با وجود دریافت آموزش کافی، داشتن هوش بهنجار، نداشتن مشکلات عاطفی هیجانی، بینایی و شنوایی قادر به یادگیری خواندن حروف و واژه‌ها از طریق آموزش‌های رایج مدارس عادی نیستند (یعقوبی، پژوهشگری، غفوری-آثار و رشید، ۱۳۹۲). اخیراً توجه بسیاری به دانش آموزانی که چالش‌هایی در یادگیری فعالیت‌های آموزشگاهی دارند معطوف شده است. والدین، مریبان و پژوهشگران از همان اوایل دوره پیش‌دبستانی شاهد سردرگمی برخی از دانش آموزان در یادگیری مهارت‌های خواندن و نوشتمندی هستند که به عنوان تکلیف به آن‌ها داده می‌شود (جلیل‌آبکنار و عاشوری، ۱۳۹۲). مهارت‌های زبانی^۱، خواندن و نوشتمندی از جمله اهداف مهم دوره ابتدایی هستند که البته تأکید بر روش‌های یادگیری صحیح و ارزیابی توانمندی‌های فرآگیران به منظور اصلاح مشکلات آن‌ها در این حوزه حائز اهمیت است (جدیدی‌فیقان، عابدی، جمالی پاقلعه، صفری و جدیدی‌فیقان، ۱۳۹۳). از شایع‌ترین اختلال‌های یادگیری در دانش آموزان، اختلال نارساخوانی^۲ است. دبر^۳ در فرهنگ روان‌شناسی نارساخوانی را هرگونه ناتوانی در خواندن می‌داند که به واسطه‌ی آن دانش آموزان از سطح پایه‌ی کلاسی خود در زمینه‌ی خواندن عقب می‌مانند. این کودکان با وجود اینکه از آموزش معمولی مانند سایر دانش آموزان، هوش متوسط و فرصت فرهنگی اجتماعی مناسب برخوردار هستند، مشکلاتی در زمینه مهارت خواندن نشان می‌دهند. به علاوه آسیب مغزی اساسی یا مشکلات هیجانی و یا مشکلات زبان گفتاری در این افراد وجود ندارد (اهار، ۲۰۱۰).

nar-sa-xo-wan-i اصطلاحی است که برای کودکانی به کار می‌رود که با وجود داشتن بهره هوشی طبیعی و آموزش کافی، قادر به خواندن صحیح مطالب نیستند. این کودکان ممکن است کلمه‌های بسیاری را بدانند و در تکلم خود استفاده کنند، اما در درک و شناسایی

1. Language skills

2. Dyslexic

3. Deber

4. O'Hare

علام نوشتاری نارسایی دارند (شیوبیتز^۱، ۲۰۰۸). به طور خاص، نارساخوانی نوعی اختلال در اشتباه خواندن کلمات شبیه به هم، حدس زدن کلمات با در نظر گرفتن حروف ابتداء انتهای کلمات، وارونه خوانی کلمات، مشکلات شدید در هجی کردن کلمات، بی میلی و انججار از یادگیری خواندن و دشواری در تشخیص جزء از کل است (بروکس، برینینجر و ابوت^۲، ۲۰۱۱). تقریباً ۸۰ درصد دانش آموزان با اختلال یادگیری در خواندن مشکل دارند (میز و کلهون^۳، ۲۰۰۶). فرد نارساخوان ممکن است در تبدیل نمادهای نوشتاری به گفتاری و گفتاری به نوشتاری مشکل داشته باشد (برینینگر^۴ و همکاران، ۲۰۰۸). این کودکان در سازماندهی زمان نیز مشکل دارند و درنتیجه دچار بی نظمی های رفتاری می شوند (میسیونا و پولوک^۵، ۲۰۱۱). بنابراین نارساخوانی اصطلاح کلی است که وجود مشکلات را در قلمرو اکتساب زبان نوشتاری مشخص می کند (اتایبا و فاکس^۶، ۲۰۰۶).

شواهدی وجود دارد که نشان می دهد کودکان با اختلال یادگیری در کارکردهای اجرایی مشکل دارند (وندر اسلویس، دی جونگ^۷ و وندرلی^۸، ۲۰۰۳ به نقل از قمری گیوی، ۱۳۸۸). یکی از مشکلات کودکان نارساخوان اشکال در کارکردهای اجرایی آنها است (سیدمن^۹، ۲۰۰۶). بر همین اساس آموزش و تقویت کارکردهای اجرایی به صورت رویکردی نوین در درمان اختلال یادگیری، به ویژه در عملکرد خواندن، مطرح شده است (میرمهدی، علیزاده و سیف نراقی، ۱۳۸۸).

کارکردهای اجرایی عصبی-شناختی^۹ ساختارهای مهمی هستند که در هدایت و کنترل رفتار نقشی اساسی ایفا می کنند (علیزاده، ۱۳۸۵) و به مجموعه ای از توانایی های شناختی شامل خودگردانی^{۱۰}، بازداری^{۱۱}، برنامه ریزی راهبردی^۱، انعطاف شناختی^۲، ادراک زمان^۳،

1. Shaywitz
2. Brooks, Berninger & Abbott
3. Mayes & Calhoun
4. Berninger
5. Missiuna, Rivard & Pollock
6. Otaiba & Fuchs
7. Van der Sluis, De Jong & Van der leij
8. Seidman
9. Neuro-cognitive executive functions
10. Autonomy
11. Pregnancy

کنترل تکانه^۴ و حافظه کاری^۵ اشاره دارد. این توانایی‌ها در انجام تکالیف یادگیری، کنش‌های هوشی و مشکلات تحصیلی به افراد کمک می‌کنند (تاپس، کالتز، وان، آدریانز و بریسبرت^۶، ۲۰۱۲). کارکردهای اجرایی با فرایندهای روان‌شناختی مسئول کنترل هشیاری، تفکر و عمل مرتبط هستند (نجاتی، امینی و ذبیح‌زاده، ۱۳۹۰). کارکردهای اجرایی در طول دوره تحول کودک شکل گرفته و به شخص کمک می‌کند تا به جنبه‌های مهم تکلیف توجه کند و برای پایان رساندن آن برنامه‌ریزی داشته باشد (فکنیر^۷ و همکاران، ۲۰۱۲؛ میرمهدی، علیزاده و سیف‌نراقی، ۱۳۸۸).

پژوهش‌های بسیاری رابطه کارکردهای اجرایی و جنبه‌های گوناگون رفتاری، شناختی، تحصیلی، اجتماعی و ارتباطی را بررسی کرده‌اند و بر این نکته تأکید دارند که آسیب کارکردهای اجرایی می‌تواند اثر مخرب بر این جنبه‌ها بگذارد (پاسکوال‌لیون^۸، ۲۰۰۳؛ به نقل از علیزاده، ۱۳۸۵). پژوهش‌های مختلفی نارسایی‌هایی در توجه، نقص در کارکردهای اجرایی و ناتوانی پردازش در کودکان نارساخوان را نشان داده‌اند (ریتر، تاچا و لانگ^۹، ۲۰۰۵؛ کیربی، جئورگیو، مارتینوسن و پاریلا^{۱۰}، ۲۰۱۰). بنابراین کارکردهای اجرایی برای خواندن ضروری هستند؛ چرا که این کارکردها، به واسطه‌ی تخصیص توجه به اطلاعات مربوط و بازداری اطلاعات نامربوط یا رقیب، فرآیند خواندن را تسهیل می‌کنند (شیویتز، ۲۰۰۸). نتایج پژوهش امینایی و موسوی‌نسب (۱۳۹۳) نشان داد که کارکرد اجرایی شامل سازماندهی، بازداری و تصمیم‌گیری-برنامه‌ریزی در دانش‌آموزان نارساخوان ضعیف‌تر از دانش‌آموزان عادی است. همچنین جانه، ابراهیمی قوام‌آبادی و علیزاده (۱۳۹۱) کارکردهای اجرایی استدلال، برنامه‌ریزی سازماندهی و حافظه کاری در دانش‌آموزان

-
1. Strategic planning
  2. Cognitive flexibility
  3. Perception of time
  4. Impulse control
  5. Working memory
  6. Tops, Callens, Van, Adriaens & Brysbaert
  7. Finkbeiner
  8. Pascual_ Leon
  9. Reiter, Tucha & Lange
  10. Kirby, Georgiou, Martinussen & Parrila

ابتداًی با و بدون اختلال یادگیری را مقایسه کردند. نتایج پژوهش نشان داد که این کودکان در کارکردهای اجرایی استدلال، برنامه‌ریزی سازماندهی و حافظه کاری با گروه عادی تفاوت داشتند.

لازم به ذکر است از آنجا که این کارکردها مهارت‌هایی هستند که به شخص کمک می‌کنند تا به جنبه‌های مهم تکلیف توجه کند و برای به پایان رساندن آن برنامه‌ریزی داشته باشد و بسیاری از پژوهش‌ها به این نکته اشاره کردند که رشدنایافتگی کارکردهای اجرایی با اختلال‌های تحولی دوران کودکی، ارتباط بسیار نزدیکی دارند (اندرسون، ووت و کاستیلو^۱، ۲۰۰۲)؛ لذا وابسته بودن تحول این کارکردها به دوران رشد ایجاب می‌کند که این ضعف‌ها به موقع شناسایی و درمان شوند و شناسایی و ارزیابی دقیق کارکردهای اجرایی و آسیب‌های ناشی از ضعف آن‌ها به درک بهتر ویژگی‌های این کودکان از جمله مشکلات ارتباطی، بی‌سازمانی، بدون برنامه بودن و ضعف در تصمیم‌گیری و جهت‌گیری دقیق‌تر مداخله و درمان کمک می‌کند (علیزاده، ۱۳۸۵). از طرفی درک مطلب و خواندن مستلزم استفاده مؤثر از ساختار شناختی و آگاهی از سیستم شناختی و خود نظارتی است (آکسان و کیساک^۲، ۲۰۰۹)؛ زیرا بسیاری از مشکلات کودکان نارساخوان در عملکرد خواندن به مهارت‌های ضعیف شناختی و فراشناختی^۳ آنان مربوط می‌شود (غباری‌بناب، افروز، حسن‌زاده، بخشی و پیرزادی، ۱۳۹۱) و از دلایل اصلی مشکلات این دانش‌آموزان عدم استفاده‌ی مناسب از راهبردها، مهارت‌های فراشناختی و به‌طور کلی خودگردانی یادگیری است (اسوالندر و کارین^۴، ۲۰۰۶). بنابراین باید مهارت خودگردانی یادگیری را در آن‌ها افزایش داد.

چارچوب اصلی یادگیری خودگردان بر این اساس است که دانش‌آموزان چگونه می‌توانند از نظر روان‌شناختی، انگیزشی و رفتاری، یادگیری خود را سامان بیخشنند

1.Anderson, wukk & castielo

2. Aksan & kisak

3. meta cognition

4. Swalender & Karin

(داکورث، آکرمن، مکگرگور، سالتر و وارهوس^۱، ۲۰۰۹) که بر تعامل عوامل شناختی، فراشناختی و انگیزشی در این فرآیند تاکید دارد (فونت، دیاز و لوزانو^۲، ۲۰۱۰؛ گازن^۳، ۲۰۱۲). راهبردهای یادگیری خودگردان عبارتند از راهبردهای شناختی (راهبردهای تکرار و مرور، بسط و گسترش و سازماندهی)، راهبردهای فراشناختی (راهبردهای برنامه‌ریزی، کنترل، نظارت و نظمدهی) و راهبردهای مدیریت منابع. فرآگیران باید قادر باشند زمان و محیط‌های مطالعه خود را مدیریت و تنظیم کنند، بر تلاش‌ها نظارت کرده و از همسالان و معلمان جهت حل مساله طلب کمک کنند. به طور کلی آموزش راهبردهای خودگردانی یادگیری به دانش‌آموزان کمک می‌کند تا آن‌ها بتوانند در مورد مشکلات اجتماعی و تحصیلی خود بهتر تصمیم گرفته و راه حل ارائه نمایند، درباره تفکر و فرآیند یادگیری خود، عمیق‌تر و دقیق‌تر شوند و به این باور برسند که توانایی حل مسائل را دارند (عربزاده، کدیور و دلاور، ۱۳۹۳). همچنین بالا بردن هشیاری موجب می‌شود تا تکلیف نظارت بر یادگیری از معلم به خود دانش‌آموزان انتقال یابد و ادراک خویشتن مثبت، عاطفه و انگیزش را در میان دانش‌آموزان ارتقاء می‌دهد. بدین ترتیب، خودگردانی یادگیری بصیرت و آگاهی شخصی را در درون تفکر خود شخص مهیا می‌کند و یادگیری مستقل را پرورش می‌دهد و موجب بالا رفتن سطح متغیرهای شناختی و متغیرهای انگیزشی مانند علاقه، عزت‌نفس و احساس خودکارآمدی در دانش‌آموزان می‌شود. همچنین آن‌ها را از حالت منفعل خارج می‌سازد و به شرکت فعالانه در فعالیت‌های یادگیری وامی دارد. لذا دانش‌آموزان را یادگیرندگان مستقلی بار می‌آورد که به صورت خودگردان فعالیت‌های یادگیری خودشان را تنظیم می‌کنند و می‌دانند که چه وقت می‌فهمند و مهم‌تر می‌دانند که چه وقت نمی‌فهمند (چنگ^۴، ۲۰۱۱، غباری بناب و همکاران، ۱۳۹۱).

مجیدی، دانش و خوش‌کنش (۱۳۸۹) پژوهشی با عنوان تأثیر آموزش راهبردهای شناختی-رفتاری (خودآموزش‌دهی) بر بهبود عملکرد خواندن دانش‌آموزان نارسانخوان

1. Duckworth, Akerman, MacGregor, Salter & Vorhaus

2. Fuente, Diaz & Lozano

3. Cazen

4. Cheng

مقطع ابتدایی انجام دادند نتایج نشان داد که عملکرد خواندن افراد گروه آزمایش بهبود یافته است. مرشدیان، همتی، ستوده‌نیا و سلیمانی^۱ (۲۰۱۶) آموزش خود سازماندهی خواندن از طریق اجرای یک مدل یادگیری خود سازماندهی شده را بررسی کردند. پژوهش نشان داد که آموزش خود سازماندهی خواندن در انگلیسی می‌تواند خواندن تحت‌اللفظی و انتقادی را به‌طور قابل توجهی بهبود بخشد. این یافته‌ها می‌تواند انگیزه‌ای برای مدرسان باشد تا برای بهبود مهارت خواندن تحت‌اللفظی و انتقادی زبان‌آموزان از استراتژی‌های خود سازماندهی در کلاس استفاده کنند. در پژوهشی که توسط شیران و بروزنیتز^۲ (۲۰۱۱) در مورد اثربخشی آموزش شناختی بر دامنه‌ی یادآوری و سرعت پردازش اطلاعات کودکان نارساخوان و عادی صورت گرفت به این نتیجه رسیدند که این آموزش مؤثر بوده است و نمرات رمزگشایی، سرعت، درک خواندن در هر دو گروه افزایش یافته است. در پژوهش‌های دیگر اثر مثبت راهبردهای یادگیری خودتضمی در درک مفاهیم و عملکرد خواندن توسط کیت لینگ و اشترا^۳ (۲۰۱۶) نجابتی^۴ (۲۰۱۵) نیز تائید شده است. بنابراین درمانگران جهت کاهش علائم نارساخوانی دانش‌آموزان باید از درمان‌هایی که اثربخشی آن اثبات شده است استفاده کنند (زاکوپولو^۵ و همکاران، ۲۰۱۱).

بازنگری پژوهش‌های انجام شده درباره اثربخشی یادگیری خودگردانی به روشنی نشانگر این است که رفتار راهبردی موجب افزایش عملکرد فرد می‌شود. پژوهش‌هایی که اکنون بر روی اثربخشی آموزش راهبردها انجام شده‌اند بیشتر به دنبال شناسایی ابعاد این اثربخشی بر سایر متغیرهای تحصیلی و روان‌شناختی بوده‌اند و با توجه به اینکه طیف وسیعی از جمعیت با اختلال یادگیری را کودکان نارساخوان تشکیل می‌دهد و همچنین با توجه به اینکه مشکلات بسیاری در آموزش و نحوه استفاده از راهبردهای متنوع آموزشی در این امر وجود دارد ضروری به نظر می‌رسد که پژوهش‌هایی در مورد تأثیر

1. Morsedian, Hemmati, Sotoudehnama & soleimani

2. Shiran & Breznitz

3. Kit-ling & Esther

4. Nejabati

5. Zakopoulou

به کارگیری راهبردهای آموزش خودگردانی یادگیری در امر آموزش این کودکان انجام شود. همچنین مدارس به برنامه‌هایی که آگاهانه برای پرورش این مهارت طراحی شده‌اند، کمتر توجه می‌کنند. ایجاد این باور در دانشآموزان که خودگردانی بایستی هسته مرکزی تلاش‌هایشان در زمینه‌های مختلف باشد آن‌ها را انعطاف‌پذیر، مبتکر، مستقل و کنجدکاو پرورش می‌دهد. بنابراین بر اساس مبانی نظری و پیشینه که مطرح شد و با توجه به اینکه بیشتر پژوهش‌های انجام شده در ایران در زمینه‌ی آموزش خودگردانی بر روی کودکان عادی انجام شده و کمتر پژوهشی روی دانشآموزان نارساخوان انجام شده است و چون خواندن از مفاهیم پایه‌ای و بسیار مهم در آموزش ابتدایی است که بر کلیه پایه‌های تحصیلی دانشآموزان، بالاخص دانشآموزان دارای اختلال یادگیری و به تبع آن زندگی فردی و اجتماعی دانشآموز تأثیرگذار می‌باشد؛ و از آنجا که تاکنون پژوهش‌های چندانی در این زمینه انجام نگرفته این خلاً پژوهشی به‌وضوح دیده می‌شود. لذا پژوهشگر قصد دارد به بررسی نقش آموزش خودگردانی یادگیری بر کارکردهای اجرایی دانشآموزان نارساخوان پایه پنجم ابتدایی پردازد. بر این اساس فرضیه پژوهش این است که آموزش خودگردانی یادگیری باعث بهبود کارکردهای اجرایی دانشآموزان نارساخوان پایه پنجم ابتدایی می‌شود.

روش

روش پژوهش حاضر نیمه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون، پس‌آزمون با گروه گواه بود.. جامعه آماری پژوهش را دانشآموزان نارساخوان پسر پایه پنجم مقطع ابتدائی ناحیه ۱ آموزش و پرورش شهر یزد در سال تحصیلی ۱۳۹۴-۹۵ بودند که در مدارس دولتی به تحصیل اشتغال داشتند. بر اساس نظر بورگ و گال^۱ (۱۳۹۰) در پژوهش‌های آزمایشی و علی-مقایسه‌ای باید حجم هر گروه حداقل ۱۵ نفر باشد؛ از این‌رو با توجه به حداقل حجم نمونه، ۳۰ دانشآموز پایه پنجم ابتدائی دچار اختلال یادگیری خواندن انتخاب شدند. برای انتخاب نمونه از روش نمونه‌گیری در دسترس استفاده شد. دانشآموزان نارساخوان

از مراکز اختلال یادگیری انتخاب شدند. متخصصین اختلال یادگیری با استفاده از چکلیست نارساخوانی و اندازه‌گیری هوش دانشآموزان با مقیاس هوش و کسلر نارساخوان بودن آنها را تشخیص دادند. درنهایت ۳۰ دانشآموز نارساخوان مورد تائید مرکز اختلال یادگیری بهصورت در دسترس انتخاب شده و در دو گروه ۱۵ نفری آزمایش و گواه گمارده شدند. میانگین سنی شرکت کنندگان ۱۲/۵ سال بود و جنسیت آنها فقط پسر و از مدارس دولتی و دارای بهره هوش عادی بودند. ملاک‌های ورود نمونه به پژوهش دانشآموز پسر پایه پنجم ابتدائی و داشتن ۱۲ سال تمام و نارساخوان بودن بر اساس چکلیست نشانگان نارساخوانی، مورد تائید متخصصان اختلال یادگیری و غربال شده توسط آزمون هوش و کسلر توسط متخصصان اختلال یادگیری بود. ملاک‌های خروج نمونه از پژوهش، داشتن اختلال از جمله اختلال ریاضی، بیش فعالی، نقص توجه، داشتن مشکلات خانوادگی مثل طلاق والدین، اعتیاد والدین و داشتن مشکلات حسی-حرکتی بود.

ابزارهای پژوهش شامل چکلیست نشانگان نارساخوانی و پرسشنامه عصب-روان‌شناختی و شخصیتی کولیج بود.

چکلیست نشانگان نارساخوانی: این چکلیست با بهره‌گیری از نشانگان پیشنهادی انجمن بین‌المللی نارساخوانی (۲۰۰۴-۲۰۰۳) و راهنمای تشخیصی و آماری بیماری‌های روانی-ویرایش چهارم توسط میکائیلی منیع و فراهانی، (۳۸۴) تهیه شده است. این فهرست وارسی یک ابزار غربالگری است که در برای شناسایی دانشآموزان با اختلال یادگیری استفاده می‌شود. فرم مزبور توسط معلم تکمیل می‌شود و شامل سؤالاتی در ارتباط با انواع مشکلات رایج در زمینه خواندن است. معلم باید مشکلاتی را در چکلیست که به‌طور مکرر در عملکرد دانشآموز مشاهده کرده است علامت بزند. چکلیست خواندن شامل ۱۵ گویه است که هر گاه در هر کدام آن‌ها بیش از ۵ مورد علامت خورده باشد، دانشآموز دچار اختلال یادگیری خواهد بود و باید ارزیابی تخصصی شود. این چکلیست در اکثر کلینیک‌های اختلالات یادگیری سازمان آموزش و پرورش استثنائی به عنوان یک ابزار

معتبر جهت شناسایی اولیه دانش آموزان دچار اختلال یادگیری مورد استفاده قرار می‌گیرد. همچنین مشخص شده است کسانی که در ۹۰ درصد موارد مشکلی در زمینه خواندن در فهرست نشانگان نارساخوانی نشان نمی‌دادند به عنوان افرادی دارای توانایی بهنجار خواندن کلمات تشخیص داده می‌شدند. بنا به پیشنهاد انجمن بین‌المللی نارساخوانی در صورتی که دانش آموز دارای نیمی از علائم ذکر شده در چک‌لیست باشد، تشخیص نارساخوانی دریافت می‌کند. در پژوهشی که توسط پاکدامن ساوجی (۱۳۷۹) انجام شد پایایی آن ۹۲٪ برآورد شده است. در این پژوهش جهت بررسی پایایی این چک‌لیست از آلفای کرونباخ استفاده شد و ضریب به دست آمده برابر ۸۲٪ بود که نشان می‌دهد چک‌لیست فوق ابزاری پایاست. روایی این چک‌لیست توسط متخصصین شاغل در مراکز ناتوانی‌های یادگیری تایید شد.

پرسشنامه عصب روان‌شناختی و شخصیتی کولیج: کارکردهای اجرایی بر اساس پرسشنامه عصب روان‌شناختی و شخصیتی کولیج^۱ نسخه سال ۲۰۰۰ ارزیابی شد. این آزمون چندین اختلال عصب‌شناختی و رفتاری کودکان و نوجوانان پنج تا هفده ساله را تشخیص می‌دهد و طوری طراحی شده که رفتار کودک را در یک هفته اخیر ارزیابی می‌کند. از آنجا که در این آزمون به مشکلات رفتاری کودک نمره داده می‌شود، نمرات بالا در خرده مقیاس‌های آن نشان‌دهنده مشکلات بیشتری در همان حوزه است. این سه خرده مقیاس، تصمیم‌گیری- برنامه‌ریزی، سازماندهی و نابازداری را می‌سنجد. سؤالات یک تا هشت کارکرد تصمیم‌گیری- برنامه‌ریزی، سؤالات نه تا شانزده سازماندهی و سؤالات هفده تا نوزده نابازداری را اندازه می‌گیرد. آزمون را والدین به صورت مقیاس لیکرت پاسخ می‌دهند. پایایی به دست آمده برای خرده مقیاس سازماندهی و تصمیم‌گیری- برنامه‌ریزی ۸۵٪ و برای خرده مقیاس بازداری ۶۶٪ بود. همچنین آلفای کرونباخ کل مقیاس ۹۰٪ به دست آمده است. همسانی درونی به دست آمده به طور جداگانه محاسبه شد. برای سازماندهی، ۸۱٪؛ تصمیم‌گیری ۸۲٪ و بازداری ۵۶٪ به

1. Coolidge

دست آمد (علیزاده و زاهدی‌پور، ۱۳۸۴). در این پژوهش پایایی برای خرده مقیاس تصمیم‌گیری، سازماندهی و بازداری به ترتیب ۰/۷۶، ۰/۸۰ و ۰/۸۵ به دست آمد.

پس از انتخاب نمونه موردنظر افراد نمونه به صورت تصادفی در دو گروه ۱۵ نفری آزمایش و گواه گمارده شدند. سپس بسته آموزشی خودگردانی یادگیری توسط پژوهشگر و با استفاده از کتاب‌های معتبر و مقالات علمی پژوهشی طراحی و در ۱۴ جلسه ۴۵ دقیقه‌ای به صورت هفت‌های دو بار (با نظر متخصصان مرکز اختلال یادگیری یزد) در مرکز اختلال یادگیری حسین فیروز یزد به شرکت کنندگان گروه آزمایش آموزش داده شد. محتوای جلسات آموزشی در جدول ۱ آمده است.

جدول ۱. جلسات آموزش یادگیری خودگردان به نارساخوان‌ها

جلسه	شرح جلسات	اهداف
اول	آشنایی با شرکت کنندگان، انجام پیش‌آزمون‌ها و معرفی طرح	آشنایی
دوم	معرفی یادگیری خودگردان و تأکید بر اهمیت راهبردهای یادگیری خودگردان در آموزش	آشنا شدن نارساخوان‌ها با اهمیت راهبردهای یادگیری خودگردان
سوم	آموزش راهبردهای شناختی مؤثر بر یادگیری خودگردان - راهبرد تکرار و تمرین	آشنا شدن نارساخوان‌ها با اهمیت، تعریف، توضیح، کاربرد و ارزشیابی راهبرد شناختی تکرار و مرور ذهنی
چهارم	آموزش راهبردهای شناختی مؤثر بر یادگیری خودگردان - راهبرد بسط و گسترش	آشنا شدن بالاهمیت، تعریف، توضیح، کاربرد و ارزشیابی راهبرد شناختی بسط و گسترش معنایی
پنجم	آموزش راهبردهای شناختی مؤثر بر یادگیری خودگردان - آموزش ساختار متن برای بهبود درک مطلب	آشنا شدن بالاهمیت، تعریف، توضیح، کاربرد ساختار متن برای بهبود درک مطلب
ششم	آموزش راهبردهای خودگردان به نارساخوان‌ها: آموزش مهارت‌ها	آشنا شدن بالاهمیت، تعریف، توضیح، کاربرد مهارت‌آموزی
هفتم	آموزش راهبردهای فراشناختی مؤثر بر یادگیری خودگردان - نظارت و نظم دهی.	آشنا شدن بالاهمیت، تعریف، توضیح، کاربرد ساختار متن برای بهبود درک مطلب
هشتم	آموزش راهبردهای خودگردان به نارساخوان‌ها - آموزش آشنایی نارساخوان‌ها با راهبردهای	آشنا شدن بالاهمیت، تعریف، توضیح، کاربرد ساختار متن برای بهبود درک مطلب

هزاره	ناظارت و نظم دهی.
نهم	آموزش راهبردهای فراشناختی مؤثر بر یادگیری خودگردان - آشنا شدن بالهمیت، تعریف، توضیح، کاربرد روش SQ4R
دهم	آموزش راهبردهای مؤثر بر یادگیری خودگردان - استفاده از تدریس متقابل در آموزش درک مطلب
یازدهم	آشنایی نارساخوان‌ها با نحوه تعیین هدف مطالعه، زمان و سرعت و نوع مطالعه
دوازدهم	آموزش راهبردهای مدیریت منابع مؤثر بر یادگیری خودگردان زمان راهبرد مدیریت
سیزدهم	آموزش راهبردهای مدیریت منابع مؤثر بر یادگیری راهبرد سازمان‌دهی محیط و کمک خودگردان - راهبرد سازمان‌دهی محیط و کمک طلبی از افراد طلبی از افراد
چهاردهم	جمع‌بندی و انجام پس‌آزمون (قابل ذکر است که این جلسه اجرای پس‌آزمون حداقل ده روز بعد از اتمام جلسه سیزدهم بود).

نتایج

نتایج توصیفی این پژوهش شامل شاخص‌های آماری از قبیل میانگین، انحراف معیار نمرات کارکرد تصمیم‌گیری (برنامه‌ریزی) و سازمان‌دهی، بازداری می‌باشد که در جدول ۲ ارائه شده است.

جدول ۲. آماره‌های پیش‌آزمون و پس‌آزمون ابعاد کارکردهای اجرائی در گروه‌های آزمایش و کنترل

گروه‌ها	مرحله	میانگین استاندارد	انحراف میانگین استاندارد	گروه‌ها	مرحله	میانگین استاندارد	انحراف میانگین استاندارد	گروه‌ها	مرحله	میانگین استاندارد	انحراف میانگین استاندارد
تصمیم‌گیری آزمایش (برنامه‌ریزی)	پیش‌آزمون	۱۰/۹۳	۳/۷۷	پیش‌آزمون	۱۰/۹۳	۱۰/۹۳	۳/۷۷	تصمیم‌گیری آزمایش	پیش‌آزمون	۱۰/۹۳	۳/۷۷
سازمان‌دهی آزمایش	پس‌آزمون	۹/۵۳	۶/۶۳	پس‌آزمون	۶/۳۳	۶/۳۳	۶/۶۳	بازداری آزمایش	پیش‌آزمون	۱۰/۲۷	۳/۴۰
بازداری آزمایش	پیش‌آزمون	۱۱/۶۷	۴/۰۶	پیش‌آزمون	۱۱/۷۲	۱۱/۷۲	۴/۰۶	بازداری آزمایش	پیش‌آزمون	۱۰/۲۷	۳/۴۰
بازداری آزمایش	پس‌آزمون	۱۰/۲۷	۳/۳۵	پس‌آزمون	۶/۴۶	۶/۴۶	۳/۳۵	بازداری آزمایش	پیش‌آزمون	۹/۵۳	۶/۶۳
بازداری آزمایش	پیش‌آزمون	۳/۴۰۰	۲/۵۹	بازداری آزمایش	۱/۱۳	۱/۱۳	۲/۵۹	بازداری آزمایش	پس‌آزمون	۲/۳۳	۹/۵۳
بازداری آزمایش	پس‌آزمون	۲/۳۳	۱/۳۵	بازداری آزمایش	۱/۱۳	۱/۱۳	۱/۳۵	بازداری آزمایش	پیش‌آزمون	۱۰/۹۳	۳/۷۷

همان‌گونه که جدول ۲ نشان می‌دهد برای دانشآموزان گروه آزمایش میانگین نمرات برنامه‌ریزی، تصمیم‌گیری و بازداری کاهش یافته است. قابل ذکر است که در پرسشنامه عصب‌شناختی کولیج که برای بررسی کارکردهای اجرایی استفاده شده، هرچه میانگین نمرات در پس آزمون کمتر شود کارکردهای اجرایی در دانشآموزان نارساخوان بهتر شده و بهبود یافته است.

جهت بررسی فرضیه فوق از آزمون مانکووا استفاده شد. قبل از اجرای آزمون مانکووا ابتدا باید پیش‌فرض‌های مربوط به آن (آزمون باکس، آزمون لوین جهت بررسی برابری واریانس‌ها و آزمون اثر پیلای) رعایت شده باشند. در ادامه ابتدا پیش‌فرض‌های این آزمون مورد بررسی قرار می‌گیرد.

جدول ۳. نتایج آزمون باکس جهت برابری ماتریس‌های کوواریانس ابعاد کارکردهای اجرائی

سطح معناداری	Df2	Df1	F	آماره
۰/۶۸	۳۱۵۶/۶۳۲	۱۵	۰/۸۰۱	۱۴/۹۳۸

پیش از تحلیل نتایج مانکووا، آزمون باکس برای ارزیابی شرط برابری ماتریس‌های کوواریانس متغیرهای وابسته انجام شد. سطح معناداری آزمون که بیشتر از ۰/۰۵ می‌باشد نشان می‌دهد که از مفروضه یکسانی ماتریس واریانس-کوواریانس تخطی نشده است.

جدول ۴. آزمون لوین جهت سنجش برابری واریانس مؤلفه‌های کارکردهای اجرائی در پیش‌آزمون

متغیر	آماره لوین	Df1	Df2	سطح معناداری
تصمیم‌گیری	۱/۵۷۵	۱	۲۸	۰/۲۲۰
سازماندهی	۴/۹۶۰	۱	۲۸	۰/۳۴
بازداری	۰/۰۵۶	۱	۲۸	۰/۸۱۵

با توجه به نتایج جدول ۴ و با توجه به سطح معناداری هر مؤلفه مشخص شد که تمامی ابعاد کارکردهای اجرائی دارای واریانس برابر در دو گروه گواه و آزمایش هستند.

جدول ۵. آزمون‌های چندمتغیره (مانکووا) برای مؤلفه‌های کارکردهای اجرائی

نام آزمون	مقدار	f	فرضیه	df	خطا	سطح معناداری	مجذور اتا
اثر پیلایی	۰/۱۴۵	۶۵/۹۱۱	۵	۱۹	۰/۰۰۰۱	۰/۹۴۵	۰/۹۴۵
لامبای ویلکز	۰/۰۵۵	۶۵/۹۱۱	۵	۱۹	۰/۰۰۰۱	۰/۹۴۵	۰/۹۴۵
اثر هتلینگ	۱۷/۳۴۵	۶۵/۹۱۱	۵	۱۹	۰/۰۰۰۱	۰/۹۴۵	۰/۹۴۵
بزرگ‌ترین ریشه روی	۱۷/۳۴۵	۶۵/۹۱۱	۵	۱۹	۰/۰۰۰۱	۰/۹۴۵	۰/۹۴۵

در این جدول آماره F، درجه آزادی فرضیه و خطای توزیع نشان داده شده است. برای تفسیر معنیاداری آزمون اثر پیلایی، لامبای ویلکز، اثر هتلینگ، بزرگ‌ترین ریشه روی از مقدار سطح معناداری (Sig.) استفاده می‌شود. اگر مقدار سطح معناداری اثر مورد آزمون کوچک‌تر از سطح خطای ۵ درصد باشد، در این صورت می‌توان نتیجه گرفت که آن اثر معنی‌دار است و در مدل نقش دارد. با توجه به نتایج جدول مقدار معناداری برای همه آزمون‌ها کمتر از سطح خطای بوده و درنتیجه در مدل اثر دارند؛ بنابراین بین دو گروه گواه و آزمایش حداقل از لحاظ یکی از متغیرهای وابسته تفاوت معناداری وجود دارد. برای پی‌بردن به این نکته که از لحاظ کدام متغیر بین دو گروه تفاوت وجود دارد، تحلیل کوواریانس یک‌راهه در متن مانکووا انجام گرفت که نتایج آن در جدول ۶ ارائه شده است.

جدول ۶. نتایج تحلیل کوواریانس یک‌طرفه در متن مانکووا برای مؤلفه‌های کارکردهای اجرائی

مؤلفه‌ها	منبع تغییرات	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	Sig.	مجذور اتا
تصمیم‌گیری	پیش‌آزمون	۲۹/۸۵۵	۱	۲۹/۸۵۵	۱۷/۷۳۷	۰/۰۰۰۱	۰/۴۱
	گروه	۷۶/۱۳۳۷	۱	۷۶/۱۳۳۷	۴/۳۵۴	۰/۰۰۰۱	۰/۶۴
	خطا	۴۲/۰۷۹	۲۵	۱/۶۸۳			
سازماندهی	پیش‌آزمون	۲۸/۴۱۸	۱	۲۸/۴۱۸	۱۴/۲۲۶	۰/۰۰۰۱	۰/۰۱
	گروه	۱۱۵/۶۷۹	۱	۱۱۵/۶۷۹	۵۷/۹۱۰	۰/۰۰۱	۰/۷۰
	خطا	۴۹/۹۳۹	۲۵	۱/۹۹۸			
بازداری	پیش‌آزمون	۴۷/۱۰۶	۱	۴۷/۱۰۶	۲۴/۴۲۳	۰/۰۰۱	۰/۰۱
	گروه	۱۲/۵۸۰	۱	۱۲/۵۸۰	۶۹/۱۹۶	۰/۰۰۱	۰/۳۰
	خطا	۳۴/۲۰۲	۲۵	۱/۳۶۸			

همان‌طور که در جدول ۶ نشان داده شده است با کنترل تأثیر متغیر کمکی (پیش‌آزمون) بر روی متغیر وابسته، بین دو گروه از لحاظ تصمیم‌گیری ($p < 0.05$ و $F = 4.354$)، سازماندهی ($F = 5.7/9.10$ و $p < 0.05$)، بازداری ($F = 6.9/19.6$ و $p < 0.05$) تفاوت وجود دارد. بدین معنا که مؤلفه‌های تصمیم‌گیری، سازماندهی، بازداری به خاطر سطح خطای کمتر از ۵ درصد در دو گروه گواه و آزمایش تفاوت معناداری با هم دارند. بنابراین آموزش یادگیری خودگردان توانسته است وضعیت ابعاد کارکردهای اجرائی (تصمیم‌گیری، سازماندهی، بازداری) را بهبود دهد.

جدول ۷. میانگین تعدیل شده نمرات کارکردهای اجرائی در گروه‌های آزمایش و گواه

متغیر	گروه‌ها	میانگین	میانگین
تصمیم‌گیری	آزمایش	۶/۳۳	۹/۵۳
سازماندهی	آزمایش	۶/۳۸	۱۰/۳۴
بازداری	آزمایش	۱/۲۱	۲/۵۲

همان‌گونه که جدول ۷ نشان می‌دهد بعد از تعدیل نمره‌های پیش‌آزمون، تفاوت معناداری بین دو گروه آزمایش و گواه در میانگین نمرات کارکرد تصمیم‌گیری، سازماندهی و بازداری به دست آمد. به عبارت دیگر، آموزش خودگردانی یادگیری با توجه به میانگین تعدیل شده نمرات تصمیم‌گیری، سازماندهی و بازداری گروه آزمایش (۶/۳۳، ۶/۳۸ و ۱/۲۱) نسبت به میانگین گروه گواه (۹/۵۳، ۱۰/۳۴ و ۲/۵۲) موجب کاهش میانگین نمرات کارکردهای اجرائی در گروه آزمایش شده است. در پرسشنامه عصب‌شناختی کولیچ که برای بررسی این فرضیه استفاده شده هرچه میانگین نمرات کمتر شود کارکردهای اجرائی در دانش‌آموزان نارساخوان بهتر شده و بهبود می‌یابد. پس می‌توان گفت که در چارچوب محدودیت‌های طرح آزمایشی، آموزش خودگردانی یادگیری باعث بهبود نمرات کارکردهای اجرائی دانش‌آموزان نارساخوان شده و فرضیه پژوهش تائید می‌شود.

بحث

پژوهش حاضر باهدف تعیین اثربخشی آموزش خودگردانی یادگیری بر کارکردهای اجرایی دانشآموزان با اختلال خواندن انجام شد. با توجه به نتایج به دست آمده اثربخشی مثبت آموزش خودگردانی یادگیری بر کارکردهای اجرایی دانشآموزان نارساخوان تایید شد. همان طور که نتایج آزمون نشان داد که نمرات گروه آزمایش در پس آزمون کارکردهای اجرائی بهطور معناداری نسبت به گروه گواه افزایش یافته است، بدین معنا که آموزش خودگردانی یادگیری باعث بهبود نمرات کارکردهای اجرائی دانشآموزان نارساخوان شده و فرضیه تایید شد. این یافته با نتایج پژوهش کیوانی و جعفری (۱۳۹۴) که نشان دادند آموزش راهبردهای فراشناختی در بهبود عملکرد تحصیلی دانشآموزان موثر بوده، همسو است. همچنین با پژوهش مجیدی، دانش و خوشکنش (۱۳۸۹) که تأثیر تکنیک خودآموزشدهی در کاهش مشکلات خواندن دانشآموزان نارساخوان مقطع ابتدایی را تایید کردند و با نجابتی (۲۰۱۵) که اثر مثبت راهبردهای یادگیری خودتنظیمی در درک مفاهیم و عملکرد خواندن را نشان داد همخوان است.

کارکرد تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی به کودک این امکان را می‌دهد تا دستیابی به تقویت کننده را به تأخیر بیندازد و به شیوه‌ای تکلیف‌مدار به انجام تکالیف درسی و فعالیت‌های روزمره پردازد. آموزش خودگردانی یادگیری به دانشآموزان با نارساخوانی کمک می‌کند تا از نظر رفتاری، فراشناختی و انگیزشی در یادگیری خود نقش فعالی داشته باشند و طی آن فرآگیران اهدافی را برای یادگیری خود انتخاب و سپس سعی می‌کنند تا شناخت و انگیزش و رفتار خود را تنظیم و کنترل و بر آن نظارت نمایند (پری و فیلیپ و هوتفینسون^۱، ۲۰۰۶). این دانشآموزان در مقایسه با سایر دانشآموزان، هدف یادگیری‌شان را بهطور اختصاصی تری تنظیم می‌کنند، از راهبردهای بیشتری برای یادگیری استفاده می‌کنند، یادگیری‌شان را بیشتر خودشان وارسی و به صورت منظم تری پیشرفتشان را به سمت هدف ارزیابی می‌کنند؛ زیرا برنامه‌ریزی دربردارنده توانایی تصمیم‌گیری در مورد

1. Perry, Phillipsm, & Hutchinson

تعیین اولویت است. درنتیجه آموزش خودگردانی یادگیری موجب می‌شود فرایند تصمیم‌گیری، توجه کردن، برنامه‌ریزی برای آینده و انجام کارها از روی نظم و ترتیب در این کودکان بهبود یابد و آن‌ها کارها را به موقع انجام دهند و زمان زیادی سرگردان این نباشد که کدام‌یک را اول انجام دهند.

یکی از کارکردهای اجرایی توانایی سازماندهی است. این توانایی در درک علت بسیاری از بی‌نظمی‌های رفتاری این کودکان در تنظیم وقت و استفاده بهینه از آن، استفاده درست از فضای کاغذ برای نوشتن و عملکرد تحصیلی و انجام تکالیف روزمره زندگی مفید است (خسرو راد و سلطانی کوهان، ۱۳۹۳). درواقع می‌توان گفت که ناتوانی کودک در سازماندهی تکالیف چالش‌انگیز و جدید احتمالاً در اثر ضعف این کودکان در کارکرد سازماندهی است. بنا به نظر گازن (۲۰۱۲) دانش‌آموزان خودگردان اهداف مشخصی برای خود در نظر می‌گیرند و برای دستیابی به آن‌ها راهبردهایی را به کار می‌برند. آن‌ها خود شروع به یادگیری می‌کنند، بر پیشرفت خود نظارت دارند و آن را ارزیابی می‌کنند و از نظر باورهای فراشناختی، انگیزشی و رفتاری یادگیری خود را سازماندهی می‌کنند. از آنجا که سازماندهی توانایی به کارگیری یک روش منظم برای دستیابی به هدف می‌باشد؛ این آموزش موجب شده است تا فرایند سازماندهی، بهخصوص سازماندهی تکالیف و فعالیت‌های کودکان نارساخوان بهبود یابد، به راحتی دچار حواس‌پرتنی نشوند، از دستورات پیروی کنند، در پایان رساندن تکلیف خانه یا کارهای روزمره موفق شوند و سایل موردنیازشان را گم نکنند. آن‌ها زمان و تلاش‌های خود را به‌منظور کار بر روی تکلیف، برنامه‌ریزی و کنترل می‌کنند و می‌دانند که چگونه یک محیط یادگیری مطلوب بسازند (مانند یافتن یک مکان مناسب برای مطالعه، کمک خواستن از معلمان و همکلاسان خود). همچنین آن‌ها یاد می‌گیرند همواره قبل از فعالیت خواندن، هدف خود را از خواندن مشخص کنند و طول خواندن بر عملکرد خود نظارت داشته باشند و بعد از خواندن عملکرد خود را مورد ارزیابی قرار دهند. افزون بر این همواره در هنگام خواندن متن درباره موضع آن سؤالاتی از خود بپرسند، ایده‌ها و نکات اصلی و مهم متن را از

نکات غیر مهم تشخیص دهنده و پاسخ سوالات و پایان متن را حدس بزنند و در صورت برخورد و یا مواجهه شدن با مشکلی به سازماندهی مطالعه خود پردازند.

درنهایت آموزش خودگردانی یادگیری باعث کاهش بازداری شده است. یادگیرندهای خودگردان علاوه بر اینکه در برنامه‌ریزی و سازماندهی یادگیری نسبت به دیگران برتری دارند در مدیریت زمان و برنامه‌ریزی زمانی، هدف‌گذاری، کنترل خود و خودارزیابی نیز عملکرد مناسبی نشان می‌دهند (بیمبنتی^۱، ۲۰۱۱). در تبیین این یافته می‌توان بیان کرد از آنجا که آموزش خودگردانی یادگیری به یادگیرندهای آموزد که برای رسیدن به اهداف شخصی، از طریق تولید نظاممند افکار، اعمال و احساسات، همراه با در نظر گرفتن شرایط محیطی در این مسیر، کوشش نمایند و این نوع یادگیری موجب خودزایی و خود وارسی افکار، احساسات و رفتارها بهمنظور رسیدن به هدف در افراد می‌شود (والکر^۲، ۲۰۱۱). بنابراین می‌تواند بازداری از پاسخ که توانایی متوقف کردن یا به تأخیر انداختن یک عمل به جای نشان دادن یک رفتار تکانشی (بدون فکر) می‌باشد را بهبود بخشد. بدین صورت که مشکل این کوکان در منتظر ماندن بهبود می‌یابد، این افراد سعی می‌کنند بازی بچه‌های دیگر را قطع یا خراب نکند و همچنین بدون اینکه منتظر تمام شدن سوال بمانند پاسخ خود را ابراز ننماید. درنتیجه آموزش خودگردانی یادگیری در بهبود بازداری دانش آموزان نارساخوان تأثیر دارد. همچنین آموزش راهبردهای یادگیری خودگردان به دانش آموزان کمک می‌کند تا آن‌ها بتوانند در مورد مشکلات اجتماعی و تحصیلی خود بهتر تصمیم گرفته و راه حل ارائه نمایند، درباره تفکر و فرآیند یادگیری خود، عمیق‌تر و دقیق‌تر شوند و به این باور برستند که توانایی حل مسائل را دارند.

یکی از محدودیت پژوهش حاضر این بود که پژوهش فقط در حجم نمونه کوچک دانش آموزان پسر با اختلال خواندن آن هم فقط دانش آموزان پایه پنجم ابتدایی انجام شد. ضروری است که چنین پژوهشی در نمونه‌های بزرگ‌تر و دیگر مقاطع تحصیلی نیز تکرار شود. همچنین چنانچه امکان ارزیابی این شاخص‌ها مثلاً از طریق بررسی رفتار

1. Bembenutty
2. Walker

شرکت کنندگان یا گرفتن گزارش از افراد نزدیک مانند اعضای خانواده فراهم بود طبعاً می‌توانست به عینیت نتایج کمک شایانی کند. افزون بر این امکان اجرای مرحله پیگیری که مؤید پایداری تاثیر پژوهش است، ممکن نبود. در این راستا با استفاده بهینه از نتایج پژوهش حاضر، خانواده‌ها و کارشناسان آموزشی می‌توانند در جریان این نتایج قرار بگیرند و به ابزاری قوی در کاهش مشکلات دانش‌آموزان مجهز شوند. تهیه این بسته‌های آموزشی و تبدیل آن به لوح فشرده برای استفاده والدین و معلمان پیشنهاد می‌شود.

منابع

- امینی، ف؛ موسوی نسب، س. م. ح. (۱۳۹۳). مقایسه کارکردهای اجرایی دانش آموزان دارای اختلال خواندن با دانش آموزان عادی. *روانشناسی کاربردی*، ۱۶(۳)؛ ۵۳-۶۰.
- پاکدامن ساوجی، آ. (۱۳۷۹). تأثیر آموزش راهبردهای فراشناختی بر درک مطلب دانش آموزان با مشکل درک خواندن. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران.
- جانه، م؛ ابراهیمی قوام آبادی، ص؛ علیزاده، ح. (۱۳۹۱). بررسی کارکردهای اجرایی استدلال، برنامه ریزی سازماندهی و حافظه کاری در دانش آموزان با و بدون اختلال ریاضی در مقطع ابتدایی استان تهران. *روانشناسی افراد استثنایی*، ۲(۵)؛ ۲۱-۴۲.
- جدیدی فیقان، م؛ عابدی، ا؛ جمالی پاقلعه، س؛ صفری، س؛ جدیدی فیقان، م. (۱۳۹۳). اثربخشی مداخلات عصب روان شناختی بر مؤلفه های خواندن (سرعت، دقت و درک خواندن) دانش آموزان نارساخوان. پژوهش های روان شناسی بالینی و مشاوره، ۱۳۴-۱۱۵.
- جلیل آبکنار، س. س؛ عشوری، م. (۱۳۹۲). نکته های کاربردی برای آموزش دانش آموزان با اختلال یادگیری. *تعلیم و تربیت استثنایی*، ۱۳(۳)؛ ۴۰-۳۱.
- خسرو راد، ر؛ سلطانی کوهبنان، س. (۱۳۹۳). رابطه کارکردهای اجرایی مغز و نظریه ذهن در دانش آموزان با اختلال یادگیری ریاضی، مجله دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، ۲۱-۱۵۵.
- عربزاده، م؛ کدیور، پ؛ دلاور، ع. (۱۳۹۳). بررسی اثربخشی آموزش راهبردهای یادگیری خود گردان بر مهارت حل مسئله اجتماعی دانش آموزان. دو فصلنامه علمی - پژوهشی شناخت اجتماعی، ۳، ۷۱-۸۲.
- علیزاده، ح؛ زاهدی پور، م. (۱۳۸۳). کارکردهای اجرایی در کودکان با و بدون اختلال هماهنگی رشدی. *تازه های علوم شناختی*، ۶، (۳، ۴)، ۵۶-۴۹.
- علیزاده، ح. (۱۳۸۵). رابطه کارکردهای اجرایی عصبی - شناختی با اختلال های رشدی. *تازه های علوم شناختی*، ۸(۴)؛ ۷۰-۵۷.

- غباری بناب، ب؛ افروز، غ؛ حسن زاده، س؛ بخشی، ج؛ پیروزی، ح. (۱۳۹۱). تأثیر آموزش راهبردهای فراشناختی فعال تفکر مدارانه و خود نظارتی بر درک مطلب دانش آموزان با مشکلات خواندن. *ناتوانی های یادگیری*، ۱(۲)، ۹۷-۷۷.
- قمری گیوی، ح. (۱۳۸۸). کودکان مقایسه‌ی کارکردهای اجرایی در مبتلا به اختلال نقص توجه بیش فعالی. *ناتوانی در یادگیری و کودکان بهنجار*، ۱۱(۴)، ۳۲۲-۳۳۳.
- کدیور، پ. (۱۳۹۳). *روانشناسی یادگیری*. تهران: انتشارات سمت.
- کیوانی، م؛ جعفری، ا. (۱۳۹۴). تأثیر آموزش راهبردهای فراشناختی در افزایش خلاقیت و بهبود عملکرد تحصیلی دانش آموزان. *نشریه علمی پژوهشی آموزش و ارزشیابی*، ۸(۳۰)، ۹۹-۱۱۶.
- مجیدی، ع؛ دانش، ع؛ خوش‌کنش، ا. (۱۳۸۹). تأثیر تکنیک خودآموزشی دهی در کاهش مشکلات خواندن و کاهش افسردگی دانش آموزان نارساخوان مقطع ابتدایی. *دوماهنامه علمی-پژوهشی دانش‌سور رفتار دانشگاه شاهد*، ۱۷(۴)، ۱۸-۱۱.
- میرمهدي، س. ر؛ علیزاده، ح؛ سيف‌نراقی، م. (۱۳۸۸). تأثیر آموزش کارکردهای اجرایی بر عملکرد ریاضیات و خواندن دانش آموزان دبستانی با ناتوانی یادگیری ویژه. *پژوهش در حیطه کودکان استثنایی*، ۱، ۱-۱۲.
- میکاییلی منیع، ف؛ فراهانی م، ن. (۱۳۸۴). بررسی مدل پردازش واج‌شناختی خواندن در دانش آموزان پسر عادی و نارساخوان دبستانی. *پژوهش در حیطه کودکان استثنایی*، ۵(۴)، ۴۱۶-۳۷۹.
- نجانی، و؛ امینی، ر؛ ذیح زاده، ع. (۱۳۹۰). ارتباط بین کارکردهای اجرایی شناختی مغز با کیفیت زندگی جانبازان نایینا. *طب جانباز*، ۴(۱۳)، ۴۰-۴۵.
- یعقوبی، ا؛ پژوهشگری، ح؛ غفوری آثار، م؛ رشید، خ. (۱۳۹۲). مقایسه تأثیر روش‌های چندحسی فرنالد و ادراک دیداری فراتستیگ بر اصلاح عملکرد خواندن دانش آموزان نارساخوان. *فصلنامه روانشناسی افراد استثنایی*، ۳(۹)، ۳۲-۲۱.
- Aksan, N., & Kisac, B. (2009). A descriptive study: Reading comprehension and cognitive awareness skills. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 1, 834-837.

- Anderson, V., wukk. H., & castiello, u. (2002). Neuropsychological evalution of deficits in Executive fanctioning for ADHD children with or without learning disabilities. *Journal of neuropsychological*, 22 (2), 501-37.
- Bembenutty, H. (2011). Homework completion: The role of self-efficacy, delay ofgratification, and selfRegulatory processes. *The International Journal of Educational and Psychological Assessment*, 6(1), 1-20.
- Berninger, VW. Nielsen, KH. Abbott, RD., Wijsman, E., & Raskind, W. (2008). Writing problems in developmental dyslexia: under-recognized and under-treated. *Journal of School Psychology*, 46 (1), 1-21.
- Brooks, A. D. Berninger, V. W., & Abbott, R. D. (2011). Letter naming and letter writing reversals in children with dyslexia: momentary inefficiency in the phonological and orthographic loops of working memory. *Dev Neuropsychol*, 36(7), 847-68.
- Cazen, A. M. (2012). Self-regulated learning strategies: predictor of academic achievement. *Precedia Social and Behavioral sciences*, 33(2), 104-108.
- Cheng, E.C. (2011). The role of self-regulated learning in enhancing learning performance. *The International Journal of Research and Review*, 6 (1), 1-16.
- Duckworth, K., Akerman, R., MacGregor, A., Salter, E., & Vorhaus, J. (2009). *Self-regulation: A review of literature*. Centre for the Wider Benefits of Learning. London: Institute of Education.
- Finkbeiner, C., Knierim, M., Smasal, M., & Ludwig, P. H. (2012). Selfregulated cooperative EFL reading tasks: Students' strategy use and teachers' support. *Language Awareness*, 21(1-2), 57–83.
- Fuente, J., Diaz, A., & Lozano, A. (2010). Assessing Self-regulated Learning in Early Childhood Education: Difficulties, Needs and Prospects. *Psicothema*, 22 (2), 278-283.
- Kirby, J. R., Georgiou, G. K., Martinussen, R., & Parrila, R. (2010). Naming Greece. *Research in Developmental Disabilities*, 32 (19), 3003–3016.
- Kit-ling, Lau, & Esther. Sui-chu Ho. (2016). Reading Performance and Self-regulated Learning of Hong Kong Students: What We Learnt from PISA 2009. *The Asia-Pacific Education Researcher*, 25(1), 159–171.
- Mayes, S. D., & Calhoun, S. L. (2006). Frequency of reading, math, and writing disabilities reversals in children with dyslexia: Momentary inefficiency in the phonological and orthographic loops of working memory. *Developmental Neuropsychology*, 36 (7), 847-868.
- Missiuna, C., Rivard, L., & Pollock, N. (2011). *Children with developmental coordination disorder: At home and in the community*. Canada: Can Child,Center for Childhood Disability Research.

- Morshedian, M., Hemmati, F., Sotoudehnama, E., & soleimani, H. (2016). The Impact of Training EFL Learners in SelfRegulation of Reading on their EFL Literal and Critical Reading Comprehension: Implementing a Model. *Journal of Teaching Language Skills*, 35(2), 99-122.
- Nejabati, N. (2015). The Effects of Teaching Self-regulated Learning Strategies on EFL Students' Reading Comprehension, College of Foreign Languages and Literature, Science and Research Branch, IAU. *Journal of Language Teaching and Research*, 6 (6), 1343-1348.
- O'Hare, A. (2010). Dyslexia: what do paediatricians need to know? *Paediatrics and Child Health*, 20 (7), 338-343.
- Otaiba, O., & Fuchs, D. (2006). Who Are the Young Children for Whom Best Practices in Reading Are Ineffective? An Experimental and Longitudinal Study. *Journal of Learning Disabilities*, 39(5), 414-426.
- Perry, N.E., Phillips, L., and Hutchinson, L. (2006). Mentoring student teachers to support selfregulated learning. *Elementary School Journal*, 106 (3), 237-25.
- Reiter, A., Tucha, O., & Lange, K. W. (2005). Executive Functions in Children with Dyslexia. *Dyslexia*, 11, 116-131.
- Seidman, L. (2006). Neuropsychological functioning in people with ADHD across the life span. *Clinical Psychology Review*, 26 (4), 466–85.
- Shaywitz, S.E. (2008). Paying attention to reading: the neurobiology of reading and Strategies and Motivation Processes. *Journal of Educational Psychology*, 80 (3), 260-267.
- Shiran, A., & Breznitz, Z. (2011). Cognitive training on recall range and speed of information processing in the working memory of dyslexic and skilled readers. *Journal of Neurolinguistics*, 24, 524–537.
- Swalender, L., & Karin, T. (2006). Influence of family based prerequisites, reading attitude and self-regulation on reading ability. *Contemporary educational psychology*, 32(2), 13-19.
- Tops, W., Callens, C., Van Cauwenbergh, E., Adriaens, J., & Brysbaert, M. (2012). Beyond spelling: the writing skill of Students with dyslexia in highereducation. *Reading and Writing*, 281-97.
- Walker, O.L. (2011). *Preschool Predictors of Social Problem-Solving and Their Relations to Social and Academic Adjustment in Early Elementary School*. Ph.D thesis, University of Miami.
- Zakopoulou, V., Anagnostopoulou, A., Christodoulides, P., Stavrou, L., Sarri, V., & Mavreas. (2011). An interpretative model of early indicators of specific developmental dyslexia in preschool age: A comparative presentation of three studies in Greece. *Research in Developmental Disabilities*, 32(6), 18-25.